

Komandi partur

Hendan dagin atkvøddu íslendingar fyri at at loysa frá Danmark. Hetta gav teimum á Silver Spray trupulleikar. Eisini verður greitt frá ættini hjá Miu, konu Andrew

Niels Jespersen skuldi vera skipari á Silver Spray, men hann sjólætst

Fingu føroyskt flagg

Júst tá Danmark varð hersett av Týsklandi 9. apríl 1940, løgu vit í Aberdeen. Tá fingi vit ikki loyvi at sigla fyrr enn 10 dagar seinni. Tá sluppu vit út við donskum flaggi. Men tá ið vit komu til Føroyar, var tað bannað at nýta danska flaggið, og tað føroyska kom í staðin.

Í Havn kom ein málari umborð. Hann málaði út yvir danska flaggið á skipssíðuni, og málaði síðani tað føroyska flaggið í staðin. Tá vit heysaðu føroyska flaggið, sungu vit fyrsta ørindi av "Tú alfagra land mitt". Beint tá kom Jóannes Patursson framvið. Hann steðgaði á, heilsaði og smiltist. Hetta var jú nakað fyri hann.

Siglingin til Bretlands

Eg førði Silver Spray í eini 13 ár. Vit máttu undir krígunum altíð fara til Havnar at fáa øll pappírini í ordan við bretska hervaldið, hvørja fer siglast skuldi. Eg var nógvar dagar á sjónum í krígsárunum. Tað er talt upp, at eg var heilar 670 dagar í vandasønum.

Vit vóru eitt av teimum fáu smærri skipunum, sum umframt trolararnar fiskaðu undir krígunum. Hjá teimum flestu skipunum var einans talan um at føra keyptan fisk á bretska marknaðin. Tað vóru bara vit og Njarðlingur hjá hovbingum av smærri skipum, sum fiskaðu á Suðurlandinum.

Órógvaðir av djúpvatnsbumbum

Vit gjørdi tveir túrar niður til Hull beint eftir, at kríggið var brostið á. Á øðrum túrinum var toka, og vit vóru komnir so langt, at tað bert vóru fimm tímar inn til Grimsby. Tað var blikalogn, men svart í toku. Tá kom ein slíkur røringur í skipið, sum um vit sigldu á tómun tunnum. Trygvi, svágur mín, og eg stóðu á bógnum til útkíkk. Gerhard í Sumba var eisini við. Bestimaður var Marius Absalonsen.

Hendan túrin komu vit suður um Falburgh Head einar tveir tímar frá Grimsby. Tá komu vit framvið "Canada" hjá DFDS, sum varð farin av magnetiskum minum, og hevði klárað at siglt inn á grunt vatn.

Tískil var tað meira vandamikið at sigla við stálskipum enn við træskipum. Silver Spray var stálskip.

Vit funnu ikki út av, hvat var hent fyrr enn tvey ár aftaná, tá vit komu í eina líkandi støðu. Vit vóru komnir í eina konvoy vestan fyri Pentland Firth, tá vit merktu somu røringar í sjónum. Tá vóru tað krígsskip, sum kastaðu djúpvatnsbumbur eftir kavbátum. Tað var júst hetta sama, sum vit høvdu merkt.

Róku í hálvtriðja samdøgur

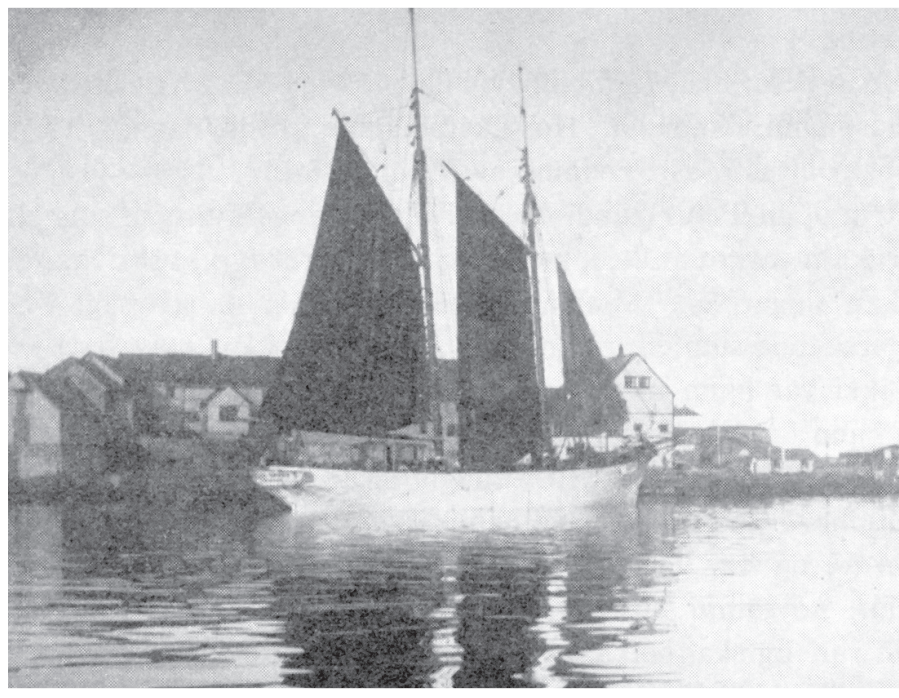
Vit fingi ofta ógvusligar kløkkir. Í 1942 vóru vit á veg heim úr Aberdeen. Vit skuldu vera á Vági morgunin eftir. Tá fór skrúvu-aksulin, og tað bar ikki til at sigla. Har løgu vit í finasta veðri og stilli. Vit róku í hálvtriðja samdøgur. Tá stóð nógva á mær sum sjáldan fyrr ella seinni. Ikki at kunnu fáa boð frá sær vegna radioforboð og vera

okkum til Aberdeen. Trupulleikin var, at tað bar ikki til at geva boð frá sær, tí øll sendiútgerð var tikin í land av bretum. Tað skuldi nevnliga av trygdarorsøkum ikki kunna bera til at tosa í telefon, og hetta kundi gerast sera óheppið í eini støðu sum okkara við brotnum aksli. Tað er óneyðugt at siga, at okkara kærur vóru bangin um okkum.

Vit sóu nógvar minur, tá vit sigldu millum londini, men Harrin havi lov, at einki ógvusligt hendi. Um dagin bar til at hava útkíkk eftir teimum, men hetta nyttaði ikki nógva um náttina, tá eisini varð siglt.

Fingu fisk sum bønarsvar

Umframt at fiska sjálvir, keyptu vit eisini viðhvørt fisk í Íslandi. Vit fóru yvir til Vestmannaoyggjarnar í januar og februar og keyptu uppi skipið og sigldu niður til Aberdeen við fiskinum. Tá komið var út í mars

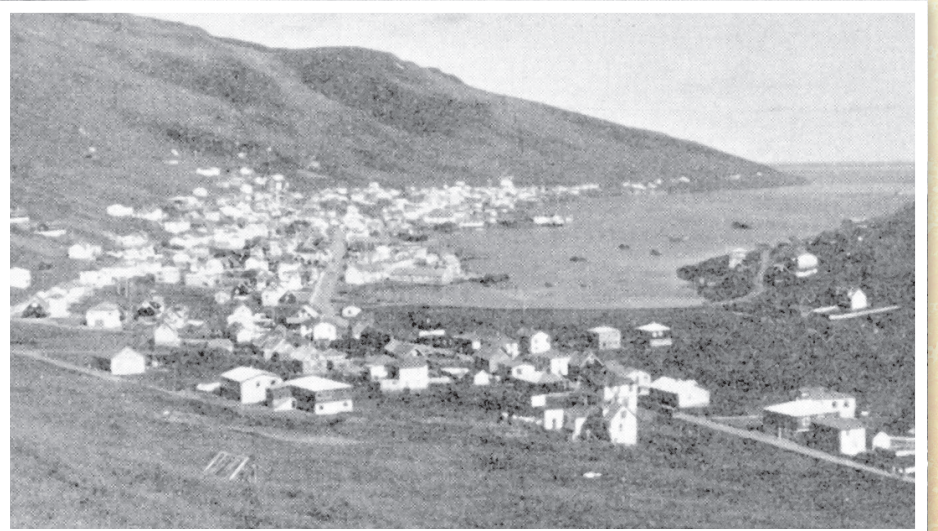

Silver Spray var eitt av okkara fyrstu stálfiskiskipum, sum ikki var trolari.

mánað, fiskaðu vit sjálvir. Vit fingi vanliga meira burtur úr at fiska sjálvir enn bara at sigla við fiski. Men tá fiskur var biligur at keypa, kundi hetta væl loysa seg.

Í 1944 hildu vit, at tá allir aðrir keyptu fisk, so kundu vit eisini gera ein túr. Hetta var mitt um summarið. Men vit høvdu kortini snurriváðútgerðina við. Tað var ein íslendingur her í Føroyum, sum hevði verið agentur fyri teir, sum seldu fiskin, og hann bað okkum fara upp til Akureyri á Norðurlandinum at keypa fisk.

Á vegnum vóru vit inni á Havnina, og eg fór at tosa við Andrew Sloan, sum eg kendi væl. Eg segði honum, hvar vit ætlaðu at fara. Hann gav mær eina bók við at geva trúboðaranum Arthur Cook, sum var breti, og sum virkaði á Akureyri í Íslandi í nógva ár. Tá vit komu upp har og fóru í land at spyrja um fisk, høvdu teir gjørt eitt samtak, sum skipaði fyri sølu av øllum fiskinum í økinum. Har løgu fleiri føroysk skip. Vit fingi tey boðini, at tað fóru at ganga í minsta lagi trýggjar vikur, áðrenn vit kundu fáa fisk. Vit komu nevniliga aftast í biðirøðina. Tá eg hevði klarerað skipið, fór eg at leita eftir Arthur Cook. Eg bar honum heilsanina frá Andrew Sloan og gav honum bókina. Eg segði honum eisini, hvat vit vildu her uppi á Akureyri. Hann var eisini enskur konsul á staðnum, og tí var nærliggjandi at biðja um hansara stuðul, nú tað sá so svart út fyri, at vit kundu fáa fisk í bræði. Hann segði, at hann kundi einki hjálpa mær. Men hann fór við mær til ein reiðara, sum Jaspur Hjelm, reiðari í Vági, kendi so væl. Men har hjálpti einki, tí tað var samtakið, sum hevði avgerðina. Men dagin ella annan dagin eftir, fór eg aftur niðan til Arthur Cook. Tá var eg komin at minnast til eitt navn og eitt telefonnummar í Reykjavík, sum vit høvdu havt við at gera í januar ella februar mánaði, tá vit keyptu fisk í Vestmannaoyggjunum. Cook ringdi til hansara, men hann var ikki inni, so eg fór umborð aftur. Nakað seinni kom Cook umborð og segði, at um vit sigldu út á Ólafsfjørðin, so skuldi borið til at fingið fisk. Tá glapp úr mær: "Kann tað bera til?" Hetta ljóðaði ov gott til at vera satt. Veitst tú, hvat hann svaraði mær: "Trýrt tú mær ikki. Eg havi ligið á knøunum alla náttina og biðið fyri hesum". Vit fóru so út beinanvegin og vóru burtur í eitt samdøgur. Tá vóru vit aftur á Akureyri við fullari last og klareraðu (skraseting hjá myndugleikunum) út.

Vágs bygd, tá ið Andrew var ungur.